

Arrest

nr. 71 241 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U woonde sinds uw geboorte tot oktober 2010 in Chiri-yurt (Tsjetsjenië) samen met uw ouders en zus. In augustus 2003 werd de broer van uw vader, A. T. (...), voor zijn huis door onbekenden neergeschoten. Om wraak te nemen voor deze moord, vertrokken uw neef T. T. (...) en uw broer I. T. (...) in 2003 naar de bergen. Sindsdien zijn de problemen voor uw familie begonnen.

Er waren tussen 2003 en 2008 bij u thuis bezoeken van de politie, bedreigingen alsook werd uw vader verschillende keren meegenomen omwille van het vertrek van uw broer en neef.

Eind 2008 was de situatie rustiger geworden, maar omdat er in mei 2009 verschillende explosies plaatsvonden, werd uw vader wederom meegenomen. Indien uw broer en neef niet zouden terugkomen, dan zou het huis in brand worden gestoken.

Op 4 september 2010 was er bij u thuis bezoek van de ROVD. Uw vader werd naar buiten gebracht waar hij werd geslagen voor de ogen van uw familie. Hij werd opnieuw meegenomen. Op 5 september 2010 werd uw vader terug naar huis gebracht. In de avond van 5 september 2010 werd u op uw mobiele telefoon opgebeld door uw neef T. T. (...). Hij zei u dat uw broer en andere personen gewond waren geraakt bij een beschieting. Hij vroeg u of u voor medicatie en voedsel kon zorgen. U weigerde eerst, maar hij drong aan. Uiteindelijk ging u akkoord en u legde diezelfde avond naast uw woonplaats een pakket met medicatie en voedsel. In de ochtend van 6 september 2010 was het pakket verdwenen. Diezelfde dag werd u meegenomen door de ROVD van Grozny. In het kantoor van de ROVD vernam u dat zij op de hoogte waren dat iemand uit de bergen u had opgebeld. Er werden u foto's getoond van personen die in de bergen verblijven, maar u herkende niemand. De politie beweerde dat u informatie over uw broer had en dat men ervan op de hoogte was dat u zich bij uw broer zou aansluiten. U legde er verklaringen af over het telefoontje en over de hulp die u had geboden, maar men geloofde u niet. Volgens hen zou u ook naar de bergen vertrekken. Nadat u twee uur werd ondervraagd, werd u naar huis gebracht. U werd vervolgens nog door de medewerkers van de ROVD bedreigd. Indien er nog een telefoon of een sms zou zijn, zou u niet verder in leven blijven.

Op 8 september 2010 werd u opnieuw door de ROVD van Grozny meegenomen. U werd opnieuw over uw broer ondervraagd en men vroeg u of er nog telefoongesprekken waren geweest. U kon hen geen informatie geven. U werd diezelfde dag vrijgelaten. Op 16 september 2010 werd u door de FSB meegenomen en u werd naar Shali gebracht. U hebt daar verklaringen afgelegd over de telefoon van uw neef en alles werd genoteerd. Men zei dat indien u voor hen informatie zou achterhouden, uw zus en ouders de volgende keer zouden worden meegenomen. Diezelfde avond brachten ze u naar huis en er werd toen tegen uw ouders gezegd dat zij u dienden te overtuigen om alles aan hen te zeggen. Indien u dat niet zou doen, zouden ze u nooit meer terugzien.

Omwille van deze bedreigingen, besloot uw vader om u naar België te sturen.

Op 10 oktober 2010 vertrok u naar uw tante in Alby waar u tot 16 oktober 2010 verbleef. Op 16 oktober 2010 ging u naar uw huis in Chiri-Yurt terug en van daaruit vertrok u op 17 oktober 2010 samen met uw vader via Grozny naar Moskou. Op 19 oktober 2010 kwam u in Moskou aan en u verbleef daar bij een familielid tot 25 oktober 2010. Vervolgens reisde u van Moskou naar België.

Op 27 oktober 2010 bent u in België aangekomen en de volgende dag hebt u asielaanvraag ingediend. Ter staving van uw identiteit legde u uw Russisch binnenlands paspoort neer."

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde dat u Tsjetsjenië hebt verlaten omdat u er verschillende keren werd meegenomen omwille van uw broer en neef die in 2003 naar de bergen zijn vertrokken om de moord op uw oom te wreken (CGVS gehoor 31/05/2011 p.10).

Omwille van het telefonisch contact met uw neef op 5 september 2010, werd u door de ROVD van Grozny en de FSB persoonlijk geïnterviewd (CGVS gehoor p.11-12).

U vreest voor uw leven indien u naar Tsjetsjenië zou terugkeren (CGVS gehoor p.14, 18). Vooreerst werd vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw actuele vrees voor vervolging in Tsjetsjenië aannemelijk te maken.

Er werd immers opgemerkt dat u sinds uw aankomst in België geen enkele poging hebt ondernomen om naar de ontwikkelingen van de vervolgingsproblematiek van u of uw familie in Tsjetsjenië te informeren. Bijgevolg weet u ook niet of u vandaag nog in Tsjetsjenië wordt gezocht (CGVS gehoor p.16).

U stelde dat uw ouders bij uw vertrek uit Tsjetsjenië hadden gevraagd geen contact meer met hen op te nemen omdat de telefoongesprekken worden afgeluisterd (CGVS gehoor p.4-5). Ook durfde u om diezelfde reden niet via S. B. (...), de persoon bij wie u in België verblijft en wiens vader een kennis van uw vader is, uw familie in Tsjetsjenië te contacteren (CGVS gehoor p.16-17).

Echter, het feit dat uw telefoon of die van uw familie wordt afgetapt, is een blote bewering die op geen enkele wijze met concrete en objectieve informatie wordt gestaafd.

Bovendien hebt u nagelaten om ook via andere communicatiemiddelen, zijnde internet of eenvoudige briefwisseling, contact op te nemen met het thuisfront. U had immers schrik dat instanties in Tsjetsjenië uw verblijfplaats in België zouden te weten komen (CGVS gehoor p.5, 16-17).

Er dient echter besloten te worden dat dergelijk gebrek aan kennis en interesse voor het vervolg van de problemen van u en uw familie in Tsjetsjenië ernstig afbreuk doet aan de door u voorgehouden vrees. Van een asielzoeker mag er immers worden verwacht dat hij ernstige en veelvuldige pogingen onderneemt om te informeren naar het verloop van de feiten in zijn/haar land van herkomst indien hij/zij er een gegronde vrees voor vervolging koestert. Temeer gezien het feit dat u op 16 september 2010 door de FSB werd bedreigd dat men uw zus en ouders zou meenemen indien u informatie over uw broer of neef zou achterhouden (CGVS gehoor p.13), kan van u worden verwacht dat u minstens een poging had ondernomen om naar de situatie van uw familie te informeren.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u aangaande belangrijke elementen van uw asielrelaas onaannemelijk weinig op de hoogte bent.

U werd in Tsjetsjenië vervolgd naar aanleiding van het telefoontje van uw neef T. T. (...) op 5 september 2010 waarin hij u vroeg om hulp te bieden (CGVS gehoor p.12, 14). Uw neef vertelde u dat er een beschieting was geweest en dat uw broer gewond was geraakt. U hebt echter geen enkel idee vanuit welke locatie uw neef u contacteerde. U gaf aan dat u het hem niet had gevraagd omdat hij het volgens u toch niet zou zeggen (CGVS gehoor p.10, 18-19).

Dat u echter voornoemde vraag niet hebt gesteld terwijl u en uw familie reeds sinds 2003 niets van uw neef noch uw broer hadden vernomen (CGVS gehoor p.15), is weinig logisch te noemen.

Bovendien kon u ook niet verduidelijken op welke wijze uw neef het nummer van uw mobiele telefoon had verkregen. Hij stelde dat hij het van iemand had gekregen, maar hij gaf geen verdere uitleg (CGVS gehoor p.15).

Bovendien kon u niet vertellen wat er met uw broer was gebeurd, welke verwondingen hij had en wanneer en waar de betreffende beschieting had plaatsgevonden (CGVS gehoor p.10-11, 15, 19). Ook kon u geen logische verklaring bieden waarom uw neef concreet u had gecontacteerd (CGVS gehoor p.5).

Dat u niet in staat was om meer concrete en gedetailleerde verklaringen af te leggen aangaande de eigenlijke aanleiding voor uw vervolgingsproblemen en uw vertrek uit Tsjetsjenië, stelt de aannemelijkheid van uw relaas in vraag.

In dit kader is het bovendien nog van belang erop te wijzen dat u geen enkel begin van bewijs hebt voorgelegd van de verklaarde asielproblemen (CGVS gehoor p.17). Zo hebt u geen enkele objectieve aanwijzing geleverd aangaande de moord op uw oom in augustus 2003, het bestaan van uw broer en neef en/of de arrestaties van u en uw vader.

Dat er na een periode van zeven jaar, zijnde van 2003 tot 2010, geen enkel document voorhanden is dat ook maar enigszins in de richting van uw verklaarde problemen in Tsjetsjenië wijst, holt de aannemelijkheid van uw relaas verder uit.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat u onaannemelijk weinig informatie had over uw reisweg en de daarbij gebruikte reisdocumenten.

Zo verklaarde u dat u vanuit Moskou via Oekraïne naar België bent gereisd in een personenwagen. Behoudens Oekraïne, kon u geen enkel land opnoemen die u tijdens uw reisweg naar België bent gepasseerd (CGVS gehoor p.8).

U verklaarde dat uw documenten tijdens de reisweg naar België drie keer werden gecontroleerd. U had echter geen enkel idee waar deze controles hadden plaatsgevonden (CGVS gehoor p.8-9). U kon wel aangeven dat u uw internationaal paspoort bij de betreffende controles hebt gebruikt (CGVS gehoor p.8-9).

Er dient echter opgemerkt te worden dat u weinig kennis had over uw internationaal paspoort. Zo gaf u aan dat een kennis van uw vader uw internationaal paspoort in oktober 2010 voor u had geregeld, maar u kon niet aangeven hoe of waar hij dit had verkregen (CGVS gehoor p.6).

Bovendien wist u niet of er een schengenvissum aanwezig was in uw internationaal paspoort. Nochtans had u het voornoemde paspoort tijdens de reisweg zelf bij u en hebt u deze vervolgens zelf bij de voornoemde controles getoond (CGVS gehoor p.8-9).

Toen u werd gevraagd waarom u niet op de hoogte was van een eventueel schengenvissum, stelde u dat u niet had gekeken in uw internationaal paspoort (CGVS gehoor p.9). Deze poging tot verklaring overtuigt niet.

Dat u zo weinig weet over de eigenlijke reisweg en uw internationaal paspoort die u tijdens deze reisweg hebt gebruikt, blijkt niet geloofwaardig.

Dit doet overigens vermoeden dat u informatie over uw internationaal paspoort verborgen houdt.

Te meer wordt dit bevestigd door het feit dat u geen duidelijke verklaring kon bieden waarom u op het einde van uw reisweg uw internationaal paspoort aan uw chauffeurs hebt overhandigd. U kon immers enkel op vage wijze stellen dat uw vader u voordien had gezegd dat u dat diende te doen (CGVS gehoor p.6).

Op basis van voorgaande vaststellingen dient te worden besloten dat uw algemene geloofwaardigheid werd aangetast.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat het feit dat u vlak voor uw vertrek in oktober 2010 een internationaal paspoort via een kennis van uw vader verkreeg waarmee u vervolgens naar België hebt gereisd (CGVS gehoor p.8-9), uw verklaarde vrees ten aanzien van de autoriteiten in Tsjetsjenië ondermijnt, aangezien u op die manier hoe dan ook onder de aandacht van de autoriteiten komt. Eveneens is het opmerkelijk te noemen, dat ondanks uw verklaarde vrees voor vervolging, u met uw eigen internationaal paspoort vanuit Moskou naar België hebt gereisd (CGVS gehoor p.8-9).

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-Generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Uw neergelegd Russisch binnenlands paspoort wijzigt voorgaande conclusies niet. Dit document bevat immers enkel informatie aangaande uw persoonlijke identiteitsgegevens en deze worden door mij niet in twijfel getrokken."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 9 augustus 2011 aan (zie p. 2) dat zij "vaststelt dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers". Zij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Reeds talrijke malen werd door de Raad gesteld dat het niet aan verzoekster toekomt om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekster somt in haar verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan zij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoekster onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoekster (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoekster noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift (zie p. 7-8) tot het herhalen van eerdere verklaringen, het uiten van blote beweringen aangaande de situatie in Tsjetsjenië en het louter tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder de motieven van de bestreden beslissing evenwel concreet te weerleggen.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

3.3. In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE